METODE ȘI MIJLOACE DE INVESTIGARE A JOCULUI PENTRU OBIECTIVIZAREA PROCESULUI DE ANTRENAMENT

Începînd cu prima organizare a jocului (prin regulamentul din 1863) fotbalul și-a căpătat mereu noi dimensiuni, atît în ceea ce privește măiestria conducerii mingii, cît și pe aceea a creșterii vitezei de joc, ambele laturi ducînd, în mod firesc, la accentuarea spiritului competitiv, pus în lumină prin campionate și cupe, întîi pe plan regional și național, spre a atinge astăzi parametrii prestigioși ai întrecerilor pe plan continental și mondial.

Concomitent, fotbalul a trebuit să părăsească faza empirismului și a romantismului în pregătirea jucătorilor fiind nevoit să recurgă la antrenori de meserie, la lecții de pregătire fundamentate științific pentru ca echipele să poată face față asprelor competiții interne și internaționale. Mișcarea în teren urmînd să fie făcută permanent și în ritm accelerat, obligă în ultima vreme pe jucători să-și desăvîrșească execuțiile tehnice, spre a nu întîrzia cu nici o fracțiune de secundă preluarea, pasa și, în special, șutul la poartă, trebuind să atingă și un grad de maximă rezistență fizică spre a putea evolua fără nici o scădere tot timpul celor 90 de minute de joc.

Vizionarea jocurilor „pe viu" sau la televiziune ne-a arătat că nivelul lor calitativ este rezultanta îmbunătățirii continue a procesului de antrenament pe toate laturile sale.

În acest context și fotbalul românesc nu a putut sta pe loc, obținînd după calificarea în Campionatul mondial din Mexic și alte rezultate remarcabile, cum ar fi calificarea echipei naționale în sferturile de finală ale C.E. și a echipelor Steaua și U.T.A. în competițiile europene pînă în „sferturi".

Rezultatele, departe de a fi întîmplătoare, sînt urmarea directă a unor preocupări mai atente de studiere și organizare a jocului, ca și de obiectivizarea antrenamentelor. Căutînd a fi în pas cu vremea și cu noul, unii dintre antrenorii noștri au apelat la o serie de mijloace pentru mai adînca studiere a jocului ca: *filmarea, statisticile, observarea directă ș.a.*, dar numai în ceea ce privește jocul adversarilor. Mult mai util ar fi ca întîi să se studieze jocul propriu, furnizîndu-se elemente de autoîmbunătățire, obținute prin înlăturarea deficiențelor existente în jocul echipelor noastre. Mijloacele arătate mai sus la care mai trebuie adăugate și altele ca magnetofonul, video-magnetoscopul, diagramele etc. trebuie să devină elemente indispensabile în munca de pregătire. Se poate invoca argumentul că nici cluburile noastre nu sînt încă suficient înzestrate cu asemenea mijloace; dar, să recunoaștem, nici preocupările lor nu au fost destul de insistente.

Pentru a veni în sprijinul antrenorilor, vom încerca în cele ce urmează să arătăm și un alt mijloc de investigare a jocului, care ne poate furniza o serie de date obiective pentru pregătire. Pentru a obține asemenea date, începînd de la echipă și pînă la jucător, am procedat la notarea acțiunilor, cine participă la acțiune, finalitatea acțiunii — prin ce procedeu și prin care jucător.

Analizarea acestor trei componente la sfîrșitul jocului ne poate arăta: cursivitatea jocului, posibilitățile fizice și tehnice, participarea jucătorilor, procedeul cel mai frecvent prin care se termină acțiunile. Aceste înregistrări trebuie făcute pe decadele jocului, de exemplu din min. 1—10, 11—20 ș.a.m.d. Astfel, putem avea oglinda fidelă a participării sau dispariției din joc a echipierilor.

Am procedat la notarea acțiunilor din momentul intrării echipei în posesia mingii, spre a vedea pe la cine trece mingea și prin care se termină acțiunea respectivă.

La sfîrșitul jocului, numărătoarea și analizarea acțiunilor ne-au arătat valoarea jocului, viteza și finalul acțiunilor, felul procedeului, precum și amploarea integrării jucătorilor în cadrul acțiunilor și aportul pe care l-au dat. Finalul acțiunilor ne vădește în mod deosebit care procedeu tehnic este sau nu deficitar. De asemenea, numărul celor care au intrat în acțiune ne-a dovedit că jocul s-a bazat mai mult pe acțiuni individuale eșuate în marea lor majoritate, așa cum arătam mai sus, datorită paselor greșite.

Urmărind participarea jucătorilor la acțiuni ne putem da seama de prezența în joc a fiecărui echipier în parte, la ce procedeu recurge și care din acestea sînt deficitare — deci care este și randamentul real pe care jucătorul respectiv îl dă.

Prin înregistrarea pe decade de timp putem analiza și posibilitățile fizice ale jucătorilor, cînd apar și cînd dispar ei din joc.

Avînd aceste date la dispoziție, în mod firesc antrenamentele vor putea fi mai concrete, mai la obiect și — lucrul cel mai important — ne vor da posibilitatea să stabilim specificul fiecărui jucător în parte.

Din acest punct de vedere, rolul antrenorului secund și al tuturor acelor care pregătesc echipa, trebuie să devină extrem de activ și în timpul jocurilor, pentru a înregistra cu creionul sau cu celelalte mijloace randamentul sau lipsa de randament a jucătorilor lor. Drept urmare, vom putea asigura o instruire mai eficientă din care fotbalul nostru nu are decît de cîștigat.

CORNEL DRAGUȘIN
antrenor federal

ATACUL PRIN ALUNECARE — JOC PERICULOS

Buletinul oficial al Federației internaționale — *„F.I.F.A. News"* — a inaugurat de cîtva timp o foarte interesantă rubrică, *„Regulile de joc și interpretarea lor oficială și uniformă"* în scopul care reiese din însăși titulatura rubricii. În cadrul acesteia sînt dezbătute diverse cazuri prezentate de federațiile naționale, de multe ori însoțite și de fotografii.

Unul din aceste cazuri supuse specialiștilor în arbitraj ai F.I.F.A.-ei îl constituie atacul prin alunecare, care în Anglia, de pildă, face obiectul unor măsuri ale federației privind exigența arbitrilor.

Fotografia alăturată a fost trimisă la F.I.F.A. însoțită de întrebarea dacă, fiind vorba de un „tacle" extrem de periculos, nu este cazul să fie sancționat nu numai cu o lovitură liberă, ci și cu un avertisment.

Răspunsul specialiștilor forului internațional a fost următorul:

Examinarea fotografiei duce la concluzia că în momentul în care a fost luată, JUCĂTORUL ÎN TRICOU DE CULOARE ÎNCHISĂ NU CAUTĂ SĂ LOVEASCĂ PICIORUL ADVERSARULUI, DAR CĂ EL JOACĂ DE O MANIERĂ PERICULOASĂ. Și aceasta pentru două motive: mai întîi, nici unul din picioarele lui nu atinge solul, el acționează ca „un corp zburător" și deci nu poate preveni consecințele intervenției sale; apoi, piciorul său drept, foarte net deasupra pămîntului, poate răni grav pe adversarul său dacă nu nimerește mingea pe care încearcă s-o joace. Aplicînd art. 12, par. 1, SANCȚIUNEA ESTE O LOVITURĂ LIBERĂ INDIRECTĂ PENTRU JOC PERICULOS. Este de datoria arbitrului însă, să cheme la ordine pe jucătorul vinovat și, în raport cu conduita lui de la începutul jocului, să-i dea — dacă este cazul — un avertisment pentru încălcarea persistentă a regulilor de joc (art. 12, par. k).

Este clar deci că un asemenea atac prin alunecare, din lateral sau din spate, trebuie considerat ca joc periculos și, ca atare, pedepsit cu o lovitură liberă indirectă și în caz de repetare cu un avertisment, în virtutea unei *precizări oficiale de care trebuie să țină seamă și arbitrii noștri.*

În Anglia, cum aminteam mai sus, a început o acțiune energică contra metodelor de joc brutal și a atacului din spate. Arbitrii au devenit mai exigenți și mai severi în sancționarea lor, ceea ce a întrunit acordul spectatorilor și al jucătorilor. Ecoul favorabil al acestor măsuri se vede din multe declarații: *„Acum, un jucător poate din nou să-și desfășoare personalitatea sa, fără să fie călcat în picioare de un apaș"* (Martin Peters); *„Acum vom avea din nou plăcerea de a juca fotbal"* (Ron Davies); *„Vom marca mai multe goluri așa"* (Bob Wilson).

Bătălia contra jocului brutal și a antijocului cîștigă teren

LEONIDA TONCU

Colaboratorul nostru din totdeauna Leonida (Doru) Toncu ne-a părăsit. Suferința lui a fost neașteptată, bruscă și groaznică, învingîndu-l, pe nedrept, în puterea vîrstei. A luptat cu ea pînă în ultima clipă, cu veșnicul său zîmbet uman pe buze, cu lumina speranței pîlpîindu-i în privire și cu tranzistorul la ureche, dibuind cu ultimele lui puteri tumultul stadionului de fotbal venit pe calea undelor, în transmisiile de la etape.

Leonida Toncu a practicat fotbalul, iubindu-l pătimaș și l-a slujit în continuare în coloanele revistei noastre, cu condeiul său autorizat și priceput. A pus un umăr dezinteresat și vajnic la apariția revistei „Fotbal", împărtășindu-și cunoștințele, relatînd meciurile, traducînd neobosit din presa de specialitate internațională. Moartea sa fulgerătoare ne-a răpit un prieten devotat, ne-a luat pentru totdeauna din birourile noastre, discreția, gentilețea și gingășia sufletească, care îl defineau.

Abătuți în fața acestei vești îmbrăcată în zăbranic, ne înmuiem pana într-o lacrimă sinceră și scriem două cuvinte neputincioase: ADIO, DORULE!

Colectivul redacțional „FOTBAL"

MÎINE, START ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI ȘCOLILOR PROFESIONALE

- **13 ECHIPE ÎN LUPTĂ PENTRU TITLUL DE CAMPIOANĂ**
- **REVISTA NOASTRĂ OFERĂ CUPE ECHIPELOR CLASATE PE PRIMELE LOCURI**

Mîine, la ora 8,30, pe terenurile complexului sportiv 23 August din București, se va da startul în ultima etapă a campionatului republican de fotbal pentru elevii școlilor profesionale. În finala acestei ediții, a XIX-a, s-au calificat 13 echipe reprezentative de școli din cele 340 care s-au aliniat în etapa pe ministere și organe centrale. Cei peste 30 000 de elevi care au participat la etapa pe școală atestă forța de atracție a acestei competiții.

Campionatul din acest an s-a caracterizat printr-o organizare mai bună decît în anii trecuți, atît la nivelul școlilor, cît și în etapa pe ministere și organe centrale. Aproape toate școlile profesionale au organizat un campionat interclase, eșalonat pe o perioadă de 5—6 luni, ceea ce a asigurat o activitate competițională continuă, mărind interesul elevilor pentru competiție și contribuind la o mai bună pregătire a echipelor. Un alt aspect pozitiv al actualei ediții este și acela că majoritatea conducerilor de școli s-au preocupat în mai mare măsură și direct de activitatea sportivă a elevilor, aducîndu-și în acest fel contribuția și la reușita întrecerii de care ne ocupăm în rîndurile de față.

Prin tragere la sorți, echipele finaliste au fost împărțite în 4 serii:

Seria I: 1. Grupul școlar pentru industria alimentară Sibiu; 2. Grupul școlar siderurgic Hunedoara; 3. Grupul școlar de chimie Craiova.

Seria a II-a: 1. Grupul școlar de cooperație Constanța; 2. Școala profesională auto București; 3. Grupul școlar minier Baia Mare.

Seria a III-a: 1. Grupul școlar materiale de construcții Tg. Jiu; 2. Grupul școlar de alimentație publică București; 3. Grupul școlar de construcții Sibiu.

Seria a IV-a: 1. Grupul școlar M.I.U. Tg. Mureș; 2. Școala profesională „Nicolina" Iași; 3. Școala profesională energetică Sibiu; 4. Grupul școlar construcții-montaj București.

În primele trei zile, competiția se desfășoară pe serii sistem turneu (numai tur), urmînd a fi desemnate cîștigătoarele de serii. După o zi de pauză, cîștigătoarele seriilor vor participa la turneul final, jucînd fiecare cu fiecare, numai tur.

Echipele participante la faza finală a campionatului vor putea viziona meciul România—Italia. De asemenea, elevii vor avea posibilitatea să viziteze diferitele puncte de atracție ale Capitalei, săli de expoziție, muzee. Revista „Fotbal" va oferi, ca și în anii precedenți, cupe echipelor clasate pe primele locuri.